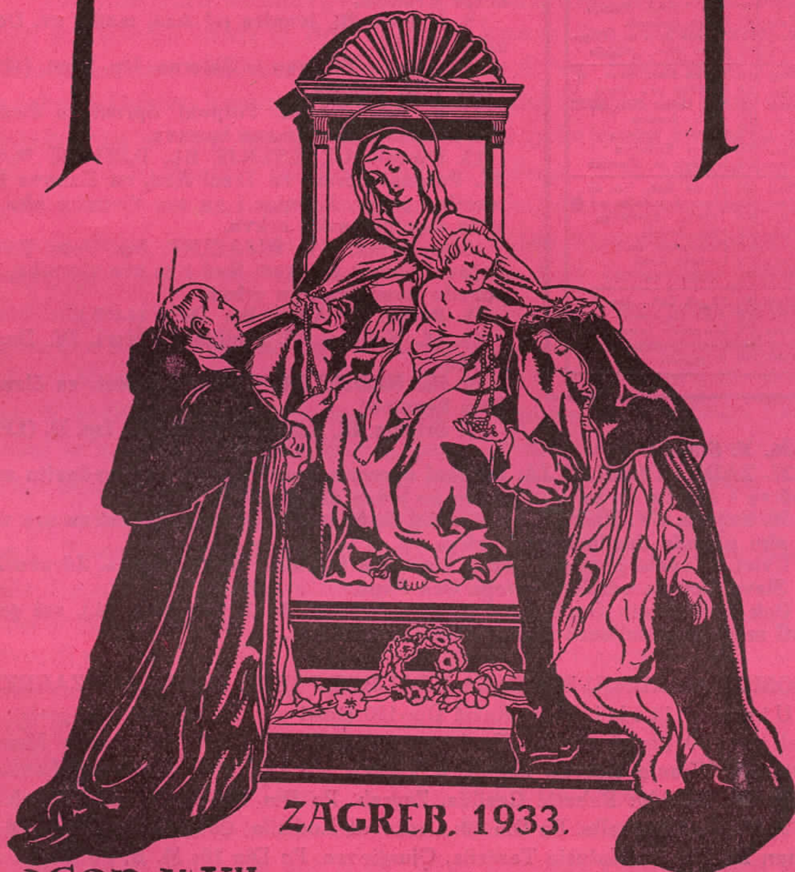
Poštarina u gotovom.

GOSPINA KRUNICA

ZAGREB. 1933.

GOD. X VII. BROJ 8

IZDAVAJU OCI DOMINIKANCI

GOSPINA KRUNICA jest glasilo svih bratovština Rozarija i svih zadruga Vječnog i Živog Rozarija u našim krajevima. Izlazi 1. svakoga mjeseca.
PRETPLATA: redovita D 10.—, potporna D 15.—, Za inozemstvo D 25.—.
ČLANCI I DOPISI za glasnik neka se šalju UREDNIŠTVU, a pretplata i milodari UPRAVI Glasnika »GOSPINA KRUNICA«, Zagreb, Kažotićev trg br. 4. Naš ček br. 36.817. Telef. 64-14.

KOLOVOZ

Dani		Za rimokatolike
Utor.	1	Petar u okovima
Srij.	2	Porciunkula, Alfonso
Četv.	3	Augustin bisk. zagr.
Pet	4	Dominik pr.
Sub.	5	Snježna Gospa ⊛
Ned	6	9. po Duh., Preob. Kr.
Pon.	7	Kajetan prizn., Donat
Utor.	8	Cirijak i dr. mučenici
Srij.	9	Ivan Vianey. Roman
Četv.	10	Lovro mučenik
Pet.	11	Suzana dj. i m., Digna
Sub.	12	Klara djev., Hilarija
Ned.	13	10. po Duh., Svat., ☾
Pon.	14	Eusebije pr., Anast. †
Utor.	15	Vel. Gospa (Uz. BDM)
Srij.	16	Rok, Joakim
Četv.	17	Hijacint. Julijana
Pet.	18	Jelena Križarica
Sub.	19	Ljuđevit b., Marijan
Ned.	20	11. po Duh., Stj. kr.,
Pon.	21	Ivana Franciska ud. ●
Utor.	82	Timotej. Simforijan
Srij.	23	Filip Benicij
Četv.	24	Bartolomej ap.
Pet.	25	Ljudevit kralj
Sud.	26	Pelagija. Zefirin
Ned.	27	12. po Duh., Jos. Kal.
Pon.	28	Augustin biskup ☽
Utor.	29	Glavosjek Ivana Krst.
Srij.	30	Ruža Limska
Četv.	31	Rajmundo

DOMINIKANSKI KALENDAR.

3. Četvrtak. BL. AUGUSTIN KAŽOTIĆ, biskup Zagrebački, Isp. Dom. (1323.).
4. Petak. SV. OTAC DOMINIK, utemeljitelj Propovjedničkog Reda, Isp. (1221.). Potpuni oprost za Treći Red i za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.
5. VII. Subota. Bl. Dj. Marija Snìježna.
6. I. NEDJELJA. PREOBRAŽENJE GOSPODINOVO. Potpuni oprost za članove Bratovštine presvete Krunice.
8. Utorak. Bl. Ivanica od Aze, majka sv. Dominika. (1216.).
9. Srijeda. Bl. Ivan iz Salerna. Isp. Dom. (1239.).
12. VIII. Subota.
13. II. NEDJELJA. Potpuni oprost za članove Bratovštine presv. Imena Isusova.
15. Utorak. UZNESENJE BL. DJEVICE MARIJE. Potpuni oprost za Treći Red, za članove Bratovštine presv. Krunice i za sve vjernike ako pohode dominikansku crkvu.
17. Četvrtak. SV. HIJACINT. Isp. Dom. (1257.). Potpuni oprost za Treći Red i za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.
18. Petak. Bl. Aimo. Isp. Dom. (1495.).
19. IX. Subota. Bl. Emilija Bichieri. Dj. Domin. (1314.).
20. III. NEDJELJA. Potpuni oprost za članove Žive Krunice.
23. Srijeda. Bl. Jakov iz Mevanije. Isp. D. (1301.).
26. X. Subota.
27. ZADNJA NEDJELJA. Potpuni oprost za sve vjernike, ako redovito mole u društvu s drugim tri puta sedmično po jedan dio presv. Krunice.
30. Srijeda. SV. RUŽA LIMSKA. Dj. Dom. (1617.). Potpuni oprost za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.
Uvjet za svaki potpuni oprost: Ispovijed i Pričest te 6 Očenaša, Zdravo Marija i Slava Ocu na odluku Svetoga Oca Pape.
Dok traje Sveta Godina (od 2. travnja 1933. do 2. travnja 1934.), svi gornji oprosti mogu se namijeniti samo dušama u Čistilištu.

PRINOSI ZA GRADNJU SVETIŠTA KRALJICE PRESV. KRUNICE U ZAGREBU.

Utemeljitelji: Hella Ružić Din 100 (šesti obrok), Cecilija i Bogoslav Janouček Din 10 (drugi obrok). Dobrotvori: Po Din 300: Dr. Antun Menner. Po Din 500: Franjo Horvat, župnik u Vrapču. Po Din 110: Anastazija Lončarić, Zagreb. Po Din 100: Rabatić Cecilija, Zagreb. Po Din 90: Sadil Ivan, Zagreb. Po Din 72: Marija Sentinella. Po Din 50: Leskovac Ludmila, Čučerje. Po Din 45: Anka Štromar. Po Din 20: Katušić Terezija, Gjurgjevac. Po Din 10: M. B. Po Din 5: Kovačić, Zagreb; Reven, Zagreb; Šklebar M., Zagreb; Karnjolski, Zagreb. Po Din 3: Dimer Josip. Po Din 2: Alković Stj.

Sakupili revnitelji: Belešić Antun Din 100: Darinka Kovačić Din 10, Dane Sorić Din 10, Dr. Josip Krupaj Din 10, N. N. Din 10, Ana Kržek Din 10, Karolina Polegeg Din 20, Vjenceslav Pribil Din 10, Ivan Štalmann Din 10, Ivan Belešić Din 10, Marija Maroš Din 10. — Smiljka Kirac, revniteljica, sabrala Din 124. — Anđela Selec, revniteljica, sabrala Din 100.

GOSPINA KRUNICA

GLASNIK POBOŽNOSTI MAJKE BOŽJE

GOD. XVII. ZAGREB, KOLOVOZ 1933. BROJ 8

ROZARIJ I SVETI DOMINIK

TREĆA RUŽA

To čudnovato ustanovljenje svetog Rozarija[1], koje ima neke sličnosti s načinom kako je Bog na brdu Sinaju dao svijetu svoj zakon, jasno pokazuje veličinu ove božanske molitve. Tako sveti Dominik, nadahnut Duhom Svetim, a poučen od Majke Božje i od svog vlastitog iskustva, za cijelog je ostalog svog života primjerom i riječju propovijedao sveti Rozarij po gradovima i selima, pred uglednima i neuglednima, pred učenima i neukima, pred katolicima i hereticima. Sveti Rozarij, koji je on molio svaki dan, bijaše njegova priprava prije propovijedi i njegovo ročište poslije iste. Kad je svetac jednom na blagdan sv. Ivana Evanđeliste molio u pripravu na propovijed sveti Rozarij u kapeli iza velikog oltara pariške crkve Naše Gospođe, ukaza mu se Marija te mu reče: »Dominiče, i ako je to što si pripravio dobro, evo ti ipak dajem propovijed, koja je mnogo bolja«. Sveti Dominik primi iz njezinih ruku knjigu, u kojoj je bila ta propovijed; čita je, hrani se njome, upamti je, i Gospi uzdaje hvale. Kad je došlo vrijeme propovijedi, uziđe na propovijedaonicu i ne rekavši u pohvalu sv. Ivana Evenđeliste doli da je zaslužio biti čuvarom nebeske Kraljice, reče cijelome mnoštvu velikaša i doktora, koji ga dođoše čuti i koji bijahu navikli slušati jedino radoznale i fine govore, da im on ne će govoriti učenim riječima ljudske mudrosti, već u priprostoti i sili Duha Svetoga. Tada im sv. Dominik stade propovijedati o sv. Rozariju i riječ po riječ, kao maloj djeci, protumači im Anđeoski Pozdrav, upotrebljavajući sasma priproste usporedbe, što ih bješe pročitao na papiru, koji mu je dala Gospa. — Tako nam pripovijeda učeni Kartagen, koji je to izvadio iz knjige bl. Alana De Dignitate psalterii.

Bl. Alan tvrdi, da mu je sv. Otac Dominik rekao jednog dana u objavljenju: »Sinko, ti propovijedaš; ali da ne bi radije tražio slavu ljudsku nego spas duša, slušaj što mi se dogodilo u Parizu. Imao sam propovijedati u velikoj crkvi Bl. Marije, a htio sam to da učinim

[1] Vidi »Gospina Krunica« 1932., br. 8, str. 123.

učeno, ne iz oholosti, već radi ugleda i dostojanstva prisutnika. Kad sam pak, po mom običaju, sat prije moga govora molio sveti Rozarij, zanijeh se. Tada vidjeh moju prijateljicu Majku Božju, koja mi je nosila neku knjižicu pa mi reče: »Dominiče, i ako je dobar govor, što si ga nakanio propovijedati, ipak ti evo mnogo boljega«.

Sav radostan primim knjigu, svu je pročitam i nađoh, kako Marija reče, što mi je trebalo propovijedati. Iz svega joj se srca zahvalim. Dođe čas govora, a preda mnom sva pariška universa i velik broj gospode. Oni su čuli i vidjeli velika djela, koja je Gospodin tvorio preko mene. Uziđem na propovijedaonicu. Bila je svetkovina sv. Ivana Evanđeliste, ali o ovom apostolu ne rekoh doli da je zaslužio da bude izabran čuvarom nebeske Kraljice. Zatim ovako progovorih mom slušateljstvu: ,Ugledna gospodo i odlični Učitelji, vi ste navikli čuti fine i učene govore. Ja vam pak ne ću upraviti učene riječi ljudske mudrosti, nego ću vam da pokažem Božji Duh i njegovu krepost'«.

A onda, veli Kartagen iza bl. Alana, sveti im Dominik jednostavnim poredbama i prilikama rastumači anđeoski pozdrav.

Blaženi Alan de la Roš, kako veli isti Kartagen, spominje više drugih ukazanja Isusa Krista i Njegove svete Majke svetom Dominiku, koji su ga silili i oduševljavali sve više i više, da propovijeda sveti Rozarij, kako bi se uništio grijeh i obratili grešnici i heretici.

»Blažen Alan kaže, da mu je nebeska Kraljica očitovala, da se je Isus Krist iza nje ukazao svetom Dominiku i rekao mu: „Dominiče, veseli me, da se ne oslanjaš na svoju vlastitu mudrost i što radije s poniznošću radiš oko spasa duša nego da se svidiš ispraznim ljudima. Ali mnogi propovjednici hoće da odmah grme na najteže grijehe, ne znajući da prije teškog lijeka bolesnika treba pripraviti da bi ga uzeo i njime se okoristio. Zato treba da ovi prije svoje slušaoce navedu na ljubav k molitvi, a navlastito na moj anđeoski psaltir; jer ako ga svi počnu moliti, nema sumnje, da će Bog biti milostiv onima, koji u tome ustraju. Propovijedaj dakle moj Rozarij".

»Svi propovjednici na početku propovijedi mole s pukom Anđeoski Pozdrav, da dobiju božansku milost. To potječe od jednog objavljenja Gospe sv. Dominiku. ,Sine, reče mu ona, ne čudi se što ti ne uspijevaju propovijedi. Ti naime oreš zemlju, koju nije natopila kiša. Znaj, da kad je Bog htio obnoviti svijet, najprije je poslao kišu Anđeoskog Pozdrava; i tako se je svijet popravio. Nukaj dakle u svojim propovijedima narod na moljenje moga Rozarija, i pobraćeš mnogo ploda na spas dušâ'. I sveti je Dominik ustrajno radio pa je od svojih propovijedi imao znatnog uspjeha«. (Iz Knjige čudesa sv. Rozarija, talijanski napisane, te u 143. govoru Justina.)

Ove sam odlomke želio doslovce uzesti iz dobrih pisaca, s obzirom na propovjednike i učene osobe, koji bi mogli posumnjati o čudnovatoj moći svetog Rozarija. Dok su propovjednici po primjeru svetog Dominika propovijedali pobožnost svetog Rozarija, bogoljupstvo i revnost cvjetahu u redovničkim redovima, koji su gajili ovu pobožnost, a po isti način i u cijelom katoličkom svijetu; no pošto se zanemarilo ovaj nebeski dar, posvuda se viđalo jedino grijeh i nered.

Bl. Ljudevit Grignion de Monfort.

DRUGO ŽALOSNO OTAJSTVO

Okrutno bičevanje.

U Getsemanskom vrtu naš se je mili Spasitelj pripravio na svoju krvavu žrtvu za spasenje i otkupljenje čovječanstva. Predao se svom nebeskom Ocu: »nek ne bude moja, dali tvoja volja«, i potkrijepljen njegovom milošću započeo zadnji i glavni dio svoga posvetilišta.

Rulja vojnika sa podlim izdajicom na čelu, oboružana sa štapovima i mačevima opkoljuje tiho, božansko Janje, koje joj se bez otpora predaje. Kao najvećeg zlikovca vode ga vezana kroz Jeruzalemske ulice, u gluho doba noći. Vuku ga od Ane do Kaife, od Iruda do Pilata, da ga osude na smrt. Pilat, koji inače pozna i zavist svećenika i mržnju razjarene svjetine i nevinost Optuženoga, Pilat koga vlastita žena opominje, da ne kalja ruku krvlju pravednika, da, taj isti Pilat iz podlog straha, ljudskog obzira, da zadovolji Židovima, predaje im Isusa na milost i nemilost, da na njegovom nježnom i djevičanskom tijelu, ljutim bičevanjem iskale svoj zvjerski jal. Ovi, žedni pravedne krvi, kao pobješnjeni tigri bacaju se na tiho Janje, ne svlače, već razdiru s njega odjeću, i gola ga vezuju za kameniti stup u Pilatovu dvoru. Zgražajte se nebesa, zgražajte se i vi prečisti nebeski duhovi! Bog-Čovjek, sjaj Očeve svjetlosti, vječni Svećenik, pred razjarenom svjetinom javno je zastiđen u svom najdelikatnijem osjećaju, u svojoj djevičanskoj čistoći! Gdje su oni sjajni oblaci sa Tabora, da prikriju, da od rugla zaštite Kralja slave? A gdje je široki zastor Salamunova hrama, da obavije Velikog Svećenika?... Ali, ono je djevičansko tijelo već pokriveno, ali ne, ni s oblacima sa Tabora, ni sa širokim zastorom hrama, već je pokriveno svojom vlastitom krvlju. Kiša strašnih biča izlila se na božansko tijelo, i ono je već pomodrilo, rane se na njemu rastvaraju, meso pod bičima na komade pada, već se i kosti broje. — Rimski je zakon određivao stalni broj biča za pojedine zločince, nu vojnici, žedni Kristove krvi za to ne

mare. U njemu se do slova ispunjuju riječi Proroka: »od pete do glave nema na njemu zdrava mjesta«. Krist nije podlegao okrutnom bičevanju, jer je znao, da ga čekaju još groznije muke za otkupljenje čovječanstva, ali inače, ljudski govoreći, morao je podleći.

Bl. Henrik Suzo razmatrajući Kristovo bičevanje, duboko bi znao zavapiti: »O Božja Riječi, vječna svjetlosti, Janje nevino, koje si sama čistoća, kako su te nemilosrdno izmučile divlje zvijeri! Da sam se ondje našao, i ako nedostojan bio bih se s tobom združio, da trpim za tebe i s tobom.«

Moleći drugo otajstvo žalosno sjećajmo se kako je Bog-Čovjek htio, da ovako javno zastiđen i ruglu izložen zadovolji za tolike sramote Adamovih sinova i Evinih kćeri, kojih bi se morali stiditi a ne stide se. S ovim je posvećena čednost djevica i prisilna golotinja mučenika. S ovim je svima nama pripšteđeno vječno zastiđenje, vječna sramota, ako se budemo htjeli okoristiti Kristovim krvavim otkupljenjem. — Zastiđenje, što je htio da pretrpi naš nevini Spasitelj, nek nam bude poticajem na kršćansku čednost. Čednost u govoru, u odijevanju, osobito za kršćanske žene, čednost u vladanju, nada sve u očima, kroz koje, kao kroz vrata duše, ulazi naš neprijatelj. Sklopimo ugovor sa očima svojim, da nikada ne gledaju pogibeljnih i podražljivih predmeta.

Isus, gol o stup vezan, okrutno izbičevan, pretvorio se u jednu samu ranu. Pred takovim prizorom ispitajmo sami sebe, jesmo li do sada sačuvali neokaljan i netaknut cvijet čistoće. Ako jesmo, zahvalimo Bogu na tako velikom daru, ali se ujedno i sjetimo, da ugađajući i zadovoljavajući u svemu svome tijelu, izlažemo se očitoj pogibli, da izgubimo taj miomirisni cvijet, anđeosku krepost. Jesmo li ga na žalost okaljali? Zgražajmo se radi teškog grijeha i sjećajmo se izbičevanog, izranjenog Kristova tijela, koji je, po riječi proroka, bio ošinut i satrt za grijehe svoga puka, izranjen za opačine naše. Naučimo se trpiti i krotiti svoja osjetila, da ne bismo nanovo upali u isti grijeh. Naučimo se još rado i ustrpljivo primiti od Božje ruke i snašati tjelesne boli i patnje, te tako nadoknadimo tolike grešne naslade, koje smo si priuštili. Kad se sjetimo grešnog prošlog života, sjećajmo se ujedno i Kristova bičevanja, pa pobudimo iskrenu bol u srcu, što smo tako okrutni bili spram njega. Ali istodobno pobudimo u srcu i svetu nadu, da ćemo zaslugama njegovih sv. rana i njegove neprocjenjene krvi zavrijediti i oproštenje. Često opetujmo: Vječni Oče, prikazujem ti neprocjenjenu krv Isusa Krista, kao zadovoljštinu za svoje krijehe i za potrebe sv. Crkve!

K.

BLAŽENA SMRT SV. HIJACINTA

Sv. Hijacint

Ovaj je žarki apostol Božje i Marijine slave svojim neumornim radom nebrojene duše spasio usadivši im u srce ljubav prema našoj nebeskoj majci Mariji. Njegov apostolski žar zahvatio je ne samo sjeverne narode, a osobito Poljsku, odakle je bio rodom, nego i prostranu Aziju čak do Tibeta. Svuda je neumorno sijao sjeme riječi Božje, a Marija je pomagala svoga vjernog sina. Poslije tolikog rada oko spasa duša, poslije nego li ga je nebeska Majka obdarila tolikim milostima, još je preostajalo, da mu udijeli zadnju milost — naime milost blažene smrti. To je želio i za tim je čeznuo.

Jednog dana, u gradu Krakovu, dok je bio na žrtveniku, opazi, kako blistavo svijetlo silazi s neba, a u ovom svijetlu dugu povorku anđela i djevica. Pred njima je išla, sjajući se od ljepote i slave, njihova slavna kraljica, Bl. Dj. Marija, Majka Božja. Došavši do oltara, na kojem je bio sv. Hijacint, anđeli i djevice padnu ničice, pobožno slijedeći svećenika u obredima sv. mise. Kad je sv. žrtva svršila, Marija se približi Svecu i reče mu: »Gledaj!« Nato se Ona stane dizati sa zemlje pjevajući s anđelima i djevicama. U tili se čas otvore nebesa. Blijesak slave i svjetlosti zasine po oltaru, a nad Božjim slugom, pred njegovim očima pojavi se neopisivi prizor. Ugleda Bl. Djevicu, gdje se dostojanstveno približuje prijestolju, koje je bilo sred neba. Dok se približavala pozdravljahu je putem svi blaženici veselim klicanjem i popjevkama. Čim je sjela, stiša se pjevanje. Bog došavši pred svoju Majku postavi na njenu glavu krunu od cvijeća i zvijezda. Tada Bl. Djevica dignuvši je sa svog čela pokaže je svome štovatelju i reče: »Gle, ova je kruna za tebe«. Međutim anđeli i djevice započeše pjevati s divnim miloglasnim skladom.

Viđenja nestane. Svetac je još dugo vremena ostao raširenim rukama, očima uzdignutim k nebu, a prsa mu se uzdizala od slatkog uzbuđenja. Kada se osvijestio, osjeti više nego li ikada u svojoj duši gorčinu progonstva na zemlji i živu želju za nebeskom domovinom. Na svečanost sv. Dominika počeše se pokazivati prethodni znaci skore smrti. Uoči Uznesenja, časni starac, znajući da ima još samo malo sati da provede na zemlji, zaželi da, za posljednji put, osokoli svoju

braću. Budući da je bio neposredni učenik sv. Dominika i jedan od prvih njegovih sinova, njegova je riječ odjeknula kao uzvišeno svjedočanstvo sv. Patrijarhe Dominika. Kad su se braća sakupila, umirućim glasom ali pogledom veselim od sreće reče im: »Ljubljena braćo, djeco draga, došao je čas, da vas ostavim. Odlazim k Bogu koji me zove. Nemojte se žalostiti zbog ovog rastanka. Naći ćete me u Isusu, koji je naš život, a kako sam vas ljubio na zemlji, još više ću vas ljubiti na nebu. Ono, što vam je sv. O. Dominik ostavio u baštinu, to vam i ja ostavljam: oskudicu u siromaštvu, strogosti redovničkog života, samoodricanje u posluhu, napose žar apostolata, međusobnu ljubav, a nadasve ljubav i pouzdanje u Mariju, našu slatku Majku.« Oko ponoći, digne se da prisustvuje Jutarnji. Zatim kleknuvši na stepenicu oltara, podržavan od svoje zaplakane braće, primi sv. popudbinu i posljednje pomazanje te se pomoću braće vrati u svoju sobu. Tu, u tišini, s osjećajem najživlje pobožnosti, svetačkom mirnoćom počeka zadnji čas. Pun pouzdanja u nebeskog Gospodara, kome je uvijek vjerno služio, zapjeva psalam: »U Tebe sam se, Gospode, ufao, neću se smesti!« Na ustima se zamjećivao veseli posmijeh, kad preda Bogu čistu dušu izgovarajući riječi: »U Tvoje ruke predajem, Gospode, duh svoj!«

Tako umre 15. augusta 1257. veliki apostol Sjevera, sveti Hijacint, u sjeni okrilja Bl. Dj. Marije, prema kojoj je za svog života gojio tako nježnu i odanu pobožnost. *H. E.*

TEZULJA SV. ANTONINA.

Čita se u životu sv. Antonina, dominikanca, nadbiskupa Firence u petnaestom vijeku, da mu jednog dana donese neki sluga košaru voća. Bio je to dar, što su ga nekoje pobožne osobe poslale svetom biskupu. Sluga je čekao nagradu, ali je Svetac bio razdijelio i posljednji novčić siromasima, pa je za slugu imao samo:

— Hvala, dragi prijatelju, Isus ti naplatio.

— Presvijetli, odgovori čovjek bezobrazno, »Isus ti naplatio« je takav novac, koji neću ni najmanje osjećati u mom džepu.

— Prijatelju, reče Svetac, vidim, da ne znaš cijenu te nagrade. Mnogo više teži od voća, koje si mi donio. Sam će ti Bog to pokazati, da unaprijed budeš znao više cijeniti takove nagrade.

Pozove odmah svoga sobara i zapovijedi mu, da donese tezulju i da postavi na jednu stranu košaru s voćem, a na drugu malu cedulju s riječima: Isus ti naplatio. Tek što je cedulja dodirnula tezulju, otešča kao mlinski kamen i baci visoko u zrak košaru s voćem. Kad to čudo vidi, probudi se vjera u onom čovjeku i razumi vrijednost one jednostavne riječi i primi ju kao najbolju nagradu za svoje dobro djelo.

PRIPOVIJEST O BIJELOJ SESTRI

VII. Nove kušnje.

Već mjesec dana lutali su naši bjegunci teško prohodnim guščarama u želji i nadi da će se proturiti do koje misijske stanice ili francuske naseobine na sjevernoj obali crne zemlje. No ili je Wima, sred uzrujanosti, slabo zapamtio Nellijeve upute ili je sam Nelli slabo poznavao krajeve kroz koje je uputio drage prijatelje: pune četiri sedmice tumarali su oni po gustoj šumi, a da ni po čemu nijesu mogli naslućivati da su na pravom putu, otkud su očekivali zaštitu i spas — šta više sve češće i sve bliže rikanje i zavijanje divlje zvjeradi i krještanje raznih grabilica uvjeravalo ih je da se približavaju strahotnoj džungli ili neprohodnoj prašumi u kojoj će da nađu sigurnu smrt. Teška zabrinutost stala je da ispunja dušu Sestre. Pomisao da će sa svojim miljenicima svršiti život na »sramotnom bijegu«, kako ga ona nazivaše, kao plijen okrutne zvjeradi i bez utjeha svete vjere, a njihove kosti truhnuti bez križa i blagoslovljene rake ispunjaše je jezom i tjeskobom. Smrti se nije bojala! Pa ona bi tako rado žrtvovala život za ljubav svoje vjere i svoje čistoće; mučenički vijenac bio je želja njezinih najmlađih dana, ali kukavička smrt na bijegu činjaše joj se puna poniženja i sramote. Više je puta odlučila da se povrati i predade se svojim progoniteljima, ali na pomisao da bi time i Wimu, nedužno dijete, a možda i Nellija, izložila sigurnoj smrti srsi bi je prešli te bi nemoćno morala odustati od svoga nauma. — I Wima je bio skršen. Pogled na njegovu Dobrotvorku koju je htio da spasi, a izložio ju je još većem stradanju, kao teška mora tištio mu je srce i izjedao ga, i ako ga je Sestra tješila i uvjeravala ga da im bez Božje volje ni vlas s glave ne će pasti. No mladić je bio svijestan teških pogibli koje im prijete u tom divljem kraju i bio je očajan — i ako su ga baš te pogibli donekle jačale i punile ga odlučnošću da sve žrtvuje za spas dvaju bića koje je volio više nego svoj život. Čitave je noći probdio uz njih s puškom u ruci i dva puta ih oslobodio od sigurne smrti. Uzalud je Sestra nastojala da podijele noćno bdijenje; Wima joj je odrješito izjavio da se san ne će spustiti na njegove vjeđe dok mu ih smrt ne zaklopi ili ih ne spasi. Da spriječi drijemež, u potaji je jeo veliku količinu nekog opojnog lišća, koje ga je doduše držalo budna, ali mu je istodobno uništavalo živce te je već izgledao kao živi kostur. Duševna tjeskoba, silan napor i neprospavane noći, a k tome prekomjerno uživanje razdražljivog lišća naskoro su potpuno iscrpli njegove tjelesne sile te je bijednik nemoćan klonuo. Iscrpljenosti se pridružila i teška tropska groznica koja

je pokosila milijune života urođenika i došljaka. Sestra je uložila ljubav najnježnije majke da bijednog mladića otme smrti. Dane i noći bdjela je uz krevet što mu ga je prostrla od lišća i mekane mahovine njegujući ga skrajnjim samoprijegorom i anđeoskom dobrotom. No stanje bolesnika iz dana u dan kretalo je na gore: oči mu duboko upale i skoro ugasnule, lice se produljilo i osulo tužnom pepeljastom bojom, koja kod crnaca znači isto što smrtno blijedilo, te je sirota Sestra skoro očajavala.

Već tri dana nije okusio nikakove hrane niti je došao k svijesti, a tresao se na mahove kao prut na vodi. Najednom raskolači oči i stade nijemo buljiti u nekakav predmet dok je slabašnim glasom stalno ponavljao: »Ne, ne dam vam dragu Sestru... Ona je nevina... ona je anđeo Božji!!! Krvnici, ubojice — vratite dragu Sestru!... Nelli, Nelli, spasimo milu Sestru, spasimo našu dobrotvorku!... U šumu — daleko od zlikovaca — daleko od bezbožnih ljudi!... Ne boj se, draga Sestro, Wima te čuva, Wima će za te i u smrt... Natrag, nitkovi, ubojice, krvopije...« i nemoćno klone na krilo Sestre koja se gušila u suzama i skamenjen pogled upirala u nebesa otkud je očekivala pomoć i spas.

O. A. Rabadan.

(Slijedi.)

SOTONA POSVJEDOČAVA LJUBAV SV. DOMINIKA PREMA BL. GOSPI.

U spisima egzorcizama od 21. decembra 1610. u Sainte-Baume čitamo slijedeće riječi, što ih je sotona izrekao preko jednog opsjednutog:

»Prokleta bilo pobožnost, koju si ti, Dominiče, gojio prama Majci Božjoj. Bio proklet tvoj Red. Ugodnije mi je trpjeti sve paklene muke, nego hvaliti tebe i Sv. Bernarda.«

Okrenuvši se prisutnima nastavi:

»Mnogi sveci mole za vas, no najviše Dominik i Rajmund, koji su veliki Marijini ljubimci. Ti pak, veliki Bože, siliš me da hvalim svog najvećeg neprijatelja Dominika, jer hoćeš da svi iskušaju kako je velika i lijepa stvar ljubiti tvoju Majku i njoj pobožno služiti.

»O Dominiče, kao što ljudi mrze kugu, tako i ja mrzim tebe. Lakše su mi paklene tmine od ovih hvala što ih moram o tebi govoriti. Tvoja je ljubav spram Gospe bila prevelika, i svaki koji hoće da štuje Mariju, mora štovati i tebe. O Dominiče, ti nisi još nigda bio ovako pohvaljen od paklenog duha, ali ti zaslužuješ još više.«

Guido Reni: Uznesenje Gospino na nebo

UZ POSVETU KRUNIČARSKOG BARJAKA

U Pešćenici-Lekeniku na Spasovo dne 25. V. 1933.

Naš je barjak mio
Blagoslov primio.
Barjak kruničarski,
Ures djevojački!
S jedne strane slika —
Kruničarska dika —
S likom Majke blagim,
Sa Isusom dragim,
S Ocem Dominikom,
Kruničara dikom.
S druge strane mala
Terezija stala,
Kao ruža krasna,
Kao zvijezda jasna.
Smiješak anđeoski,
Uzor djevojački.
Kod svetog barjaka
Naših djevojaka
Barjaku je bila
Kuma svima mila.
Poslušajte glase,
Za nju neka zna se:
Adolfina ime,
Tocauer — prezime.
Dičnog oca kćerka,
Kruničarkam seka.
Primjer dični dala,
Najljepša joj hvala!

To djevojke naše
Sve dobro saznaše.
Pod barjak su stale,
Složno zapjevale,
Bogu hvale dale,
Majci obećale,
Da će dobre biti,
Krunicu moliti.
Njima glavarica
Jest naša Milica,
Gubernat prezime,
Ponosi se s njime.
Ona zbori krasno
I vlada se časno.
Resi je milota
I duše krasota,
Uzor vjere svete,
Ponos naše čete!
Kumi nas povede,
Njoj darovat htjede:
Spomen drag, mileni,
Jastučić vezeni,
I krunicu časnu,
Medaljicu krasnu,
S vrpcom prikopčanu,
S vijencem ovjenčanu.
To je nama bila

Radost svima mila!
Glavaricu milu,
Našeg društva vilu
Slušat ćemo smjerno,
Slijedit ćemo vjerno.
Još nam treba znati
Jednu hvalu dati:
Pastir našeg stada
Nek nam dugo vlada!
Naš otac Jordane
Od Boga nam bane!
Kliknimo im sada,
Neka bude sklada:
Dični svećenici,
Božji miljenici!
Bog Vas poživio
I u raj primio!
Oni nama daše
Mir u duše naše.
Oni nas s barjakom
Vode k Bogu jakom,
Po miloj Krunici,
Po Majci Djevici.
Ovu pjesmu evo:
Tebi, rajska Djevo!
Spasi nas, Kraljice
Presvete Krunice!

Složila ANA OTROK *iz Vukojevca.*

TAKO SE DOGADJA UBOJICAMA...

Bilo je to na dan Boga Božića u selu Kc. naše ravne Slavonije, kad dođe seljak župniku, vlč. I. C., moleći ga da dođe i podijeli mužu i ženi sv. Popudbinu. Od ponoći pa sve do jednog sata bio je župnik u crkvenom poslu. Svete mise služio je u filijalama, koje su i sat daleko jedna od druge. Sad je zasjeo da otpočine i da se, ko na Božić, pošteno založi. A eto i to treba da mu ne sprobije. Marko kaže da su slabo i da donese svu naredbu Božju. Dužnost je dužnost i naš revni župnik ostavi i objed, uze sve potrebito oružje Božje i uputi se do kuće bolesnog Pere i Jule. Daleko su bili sat vremena, i to je trebalo prevaliti po strašnom blatu. Župnik uđe u kuću i zbilja nađe starca i staricu u smrtnom hrvanju. U kući osim njih nije bio nitko drugi, već sve pusto, sve bez reda, u skrajnoj nečisti i zamazanosti. »Pa kako, vi sami?« začuđeno će župnik. »A gdje su vam djeca, gdje snahe, gdje unučad?« I starica pokrije si plahtom upalo, mršavo, blijedo lice, a starac će drhtavim glasom: »Eh, jao, sve smo mi tomu krivi, kazna Božja. Htjeli smo, da imamo jedno dijete, a jedno ko nijedno. I Bog ga je pravedno digao. Kriv sam ja, a kriva je i ova moja žena. Da bolje živi niti je htjela imati, a kad je imala, poslala je babi paklenjači... Jao nama, ubili smo sebe, ubili smo djecu, ubili smo pusto svoje imanje i stanje! Nemamo nikoga od svojega srca komu bi ga ostavili. Zašto smo se trudili, zašto radili, zašto znojili. I evo na dan Boga Božića, kad se svak veseli, mi plačemo, mi od studeni division dršćemo, umiremo. Ali sve je to ništa. Sada će najgore biti kad stupimo pred pravednoga Boga!...« Tako je stari tihim, drhtavim, umirućim glasom nabrajao ko gladna godina. Jula je pobenavljena, podjetinjena samo zurila. Župnik se na sve ovo samo okamenio, snebivao, ražalio. Prenula ga je iz tih kobnih misli susjeda Antica, koja je donijela bijelu plahtu, dvije svijeće, blagoslovljenu vodu, da položi Svetotajstvo.

»Dragi moji, reče župnik samilosnim, plačućim glasom, silno je zlo, koje počiniste«. I preleti mu krupna suza niz lice. I to na najveseliji dan — na Božić. »Ali što treba činiti? Zdvojiti ne smijete. I to bi bio grijeh. Pokajte se, ispovijedite se«. I naredi ih s Bogom.

Pero i Jula umriješe u večer još istog dana, najvećeg i najveselijeg kršćanskog blagdana. Na smrti, pri pokopu nitko nije ni suze prolio nad njima, nitko im nije reko: pokoj vam vječni. A sada, poslije pet godina od njihove smrti njihovo veliko stanje i imanje došlo je u ruke naših Dalmatinaca, Bosanaca i Hercegovaca. Njihova mnogobrojna djeca sve su pokupila. A gdje su njihove duše? To sam Bog zna, koji im je po pravdi sudio. Zabilježio: *O. Lujo Matijaca.*

MLADI KRUNIČARI

UZOR KRUNIČARA.

Hoće li tko od mladih Kruničara pogoditi tko je taj uzor?... Pogledajte u kalendar ove godine: petak, 4. kolovoza: S v. D o m i n i k. Da, sv. Dominik, uzor dječaka — uzor Kruničara.

O kako mu je lijepo ime! D o m i n i k - D o m i n i c u s od latinske riječi Dominus, a znači G o s p o d i n o v. I zbilja već od malenih nogu bio je sav Gospodinov, sav Božji i po svojoj žarkoj pobožnosti i po mrtvenju svojih sjetila i po ljubavi prema bližnjemu.

Bio je s a v G o s p o d i n o v p o s v o j o j ž a r k o j p o b o ž n o s t i. Od svoje svete majke, bl. Ivanice Aške, upoznao je Boga; ona ga je naučila moliti mu se, ljubiti Ga i dnevno ga vodila u crkvu u Calaruegi (Španjolska) da sluša sv. misu. Kasnije između 7.—14. godine boravio je kod svoga strica svećenika, da uči latinski i gramatiku; svagdano mu je služio sv. misu i pri tom se je očitovala njegova pobožnost i ljubav prema Isusu u presvetom Oltarskom Sakramentu, dok se je kod njega zadržavao i kao anđeo pjevao crkvene pjesme. Nekoji drže da mu je već tada bila objavljena pobožnost sv. Krunice; kakogod bilo, stalno je to »da se nije nikada umarao u opetovanom moljenju O č e n a š a i Z d r a v o M a r i j e« kako piše jedan povjesničar.

Bio je s a v G o s p o d i n o v u m r t v e n j u s v o j i h s j e t i l a. Koliko ga je puta ista majka našla da leži na podu premda ga je brižno stavila spavati na mekani i ugodni ležaj u koljevci. I ovaj svoj običaj, koji je primio od zipke, možemo reći, da je zadržao sve do groba, premda je bio od plemićke Guzmanske obitelji i u rodu sa kraljevima kastiljskim; i kao dijete kod kuće, i kao dječak kod strica i kao mladi đak u Palenzi, čestokrat je po noći ostavljao svoj krevet i na tlu ležao i tako stvarno pokazao, da ljubi pokoru i trapljenje

željom da na taj način sliči Isusu Kristu, koji se je rodio u siromašnoj štalici a umro na drvu križa.

Bio je sav Gospodinov po žarkoj ljubavi prema bližnjemu. Još dok je bio malen, poslije molitve, najsretniji je bio, kad bi mogao bližnjemu u nečemu pomoći, učiniti djelo milosrđa prema siromahu — bijedniku. Za vrijeme strašne bijede u Španjolskoj, još dok je učio u Palenzi, poslije nego je razdijelio sve što je imao siromasima, napokon se je odlučio, da se riješi jedinog dobra, koje je

Sv. Dominik

posjedovao: svojih dragocjenih knjiga; knjige, jedino blago što mu je preostalo, prodao je da nahrani ispaćene i gladne siromahe. Njegovi su ga prijatelji korili za to, jer neće moći bez knjiga proslijediti učenje; on im odvrati: »Kako bi ja mogao mirno učiti na mrtvim kožama, dok toliki umiru od gladi?!« — Drugom zgodom je pokazao još veću svoju ljubav, kad se je ponudio da bude prodan u roblje, da tako oslobodi sina siromašne udovice, koji je čamio u ropstvu Maura. Koliko je to junaštvo i ljubav prema bližnjemu!... Pa cijeli njegov život, možemo reći da je bio neprestana žrtva za dobro i spas bližnjega, jer je sve svoje sile upotrebio u propovijedanju, naučavanju, ispovijedanju i velikoj pokori. Bio je muž apostolski t. j. pun ljubavi i pregaranja za dobro bližnjega.

Nije li to zbilja pravi uzor Mladih Kruničara? Takav je bio vaš Otac; velim vaš jer vi kao Mladi Krunićari sinovi ste sv. Dominika; pripadate kao takovi velikoj obitelji dominikanskoj. S pravom vam se može reći: Budite dostojni sinovi takovog Oca, primajući u baštinu i slijedeći njegove sjajne primjere, koje vam je dao još u svojoj ranoj mladosti i po njegovom primjeru treba da ste i vi potpuno Gospodinovi — Božji pa da molite pobožno, rado idete u crkvu k sv. misi, propovijedi i sv. Sakramentima. Budite potpuno Gospodinovi — Božji, pa trapite svoja sjetila osobito jezik i za ljubav Božju rado podnosite svaku poteškoću u životu. Budite potpuno Gospodinovi — Božji, pa stvarno iskazujte ljubav prema bližnjemu, osobito bijednome, kao što bi željeli da to vama drugi iskaže kad bi bili u sličnoj nevolji. Takvi treba da budete, ako želite biti pravi Mladi Krunićari, dostojni sinovi velikog Oca sv. Dominika.

A. E.

† MIRICA ČABRAJEC

Zagreb. Mala kruničarka Mirica Čabrajec ostavila je svoje rastužene roditelje, svoje drage sestrice kruničarke i preselila se u ljepši život, dne 16. VII.

Malo anđelče patilo je mnogo u svome kratkome vijeku. Dulje je vremena imala nožicu u gipsu tako te nije ni škole polaziti mogla, a zadnje vrijeme je imala meningitis.

Naša Nebeska Majčica, draga Zaštitnica nas kruničara, odabrala si je ovaj mali, ubavi cvijetak i prenijela ga u svoj cvijetnjak gore na nebesima. Bilo joj je tek 9 godina, ali je već svojom dobrotom i strpljivim snašanjem svoje bolesti bila zrela za nebo.

Njene drugarice, one male od igre, pa veće, školske, kao i sestrice kruničarke sprovele su zajedno s teško rastuženim roditeljima i ostalom familijom te prijateljima malu Miricu na zadnji počin. Lijep je, dirljiv upravo dokaz prijateljstva i ljubavi malih joj drugarica te Kruničarka, što je svaka, svaka od tih djevojčica donijela stručak cvijeća te mjesto zemljom zasulo malo anđelče u grobu cvijećem. Pratile su je do vječnog počivališta pod svojom zastavom moleći za ispokoj njezine duše krunicu, a jedna je na vezenom jastučiću nosila krunicu pred lijesom, dok su druge, sve u bijelini, i lijepim cvijećem u ruci pratile lijes.

Bila laka zemlja dragoj i dobroj Kruničarki, maloj Mirici!

GDJE JE ISUS?...

Jedna mlada i dobra mamica često je pokazivala svome još nevinom sinčiću onu svetu sliku, koja prikazuje Isusa prijatelja djece pa bi kasnije pitala: »Reci, sinek, gdje je Isus?« Sinčić bi upro očima i prstom prema slici ili prema nebu.

Jednoga jutra se je mamica vratila iz crkve, gdje se je i pričestila, te materinskom nježnošću zapita sinčića po običaju: »Gdje je Isus?...«

Lijep kao nježni cvijetak, koji se je tek otvorio baci se mamici u naručaj i ovaj put ne upre ni okom ni prstom u sliku ili prema nebu, nego sakrije glavicu među grudi mamice i kao nadahnut progovori: »Ovdje je Isus!«.

Da, Isus je u nama sve dok ga ne istjeramo iz svog srca teškim grijehom.

A.

KNJIŽEVNOST.

»DJELA SV. TEREZIJE OD ISUSA«. (SVEZAK II.)

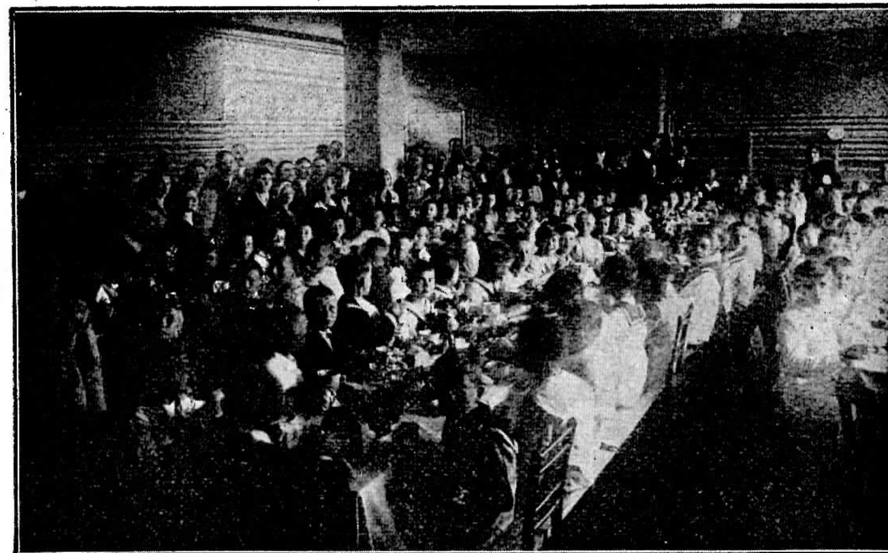
U razmjerno kratkom roku dotiskan je evo i II. svezak »Djela sv. Terezije od Isusa«. Dok je prvi svezak ispunjen skoro cjelovito opisom Svetičina života, ovaj drugi svezak sadrži njene najznamenitije sustavne duhovne spise, te dok nam u prvom svesku Terezija blista kao svetica, ovdje nam ona osvjetljuje staze života kao naučiteljica. A kakva je tek ta njena nauka! Listajući ove stranice, čovjeku je jasno, da su, kako tvrde bogoslovi, jedino pod utjecajem Duha Svetoga mogle biti napisane ove tako duboke a ujedno tako jednostavne nebeske riječi. Nemoguće je iz kratkoga prikaza dobiti pa i slabi pojam o vrijednosti i ljepoti tog duhovnog blaga. Tu zaista ne ostaje drugo, nego uzeti u ruke djela Svetičina, pak pustiti da ona sama našim dušama govori... U ovom drugom svesku nalazimo četiri Svetičina spisa, četiri prava dragulja: dva dulja (Put savršenosti, Duševni grad ili Stanovi) i dva kraća (Misli o ljubavi Božjoj, Vapaji duše k Bogu). I dok nas u dvjema prvima od prvih stepenica savršenosti postepeno vodi do najskrovitijih tajna milosti u duši čovjekovoj, u tom Božjem stanu, dotle se je u drugim dvjema njena svetačka i pjesnička duša raspjevala u zanosu ljubavi prema svome Zaručniku i u sreći žrtvovanja za onoga, koji je za sve nas postao Žrtva.

Cijena ovom II. svesku, premda je omašniji od prvoga, ostaje ista: 40 dinara, s poštarinom i pakovanjem 43 dinara. Dapače, da se i siromašnijima omogući dobava ovih tako proslavljenih djela, još uvijek vrijedi pretplatnička pogodnost od Din 120.—, više Din 9.— za poštarinu za sva tri sveska »Djela sv. Terezije od Isusa«. Tko želi imati djela uvezana u cijelo platno sa zlatnim naslovom, dodat će Din 15.— po svesku. Narudžbe slati novčanom uputnicom ili čekom broj 33.236 na adresu: Dominikanska naklada »Istina«, Zagreb, Maksimir.

Euharistijski kongres i njegova priredba. Izdao Permanentni odbor euhar. kongresa u Jugoslaviji. Dobiva se kod Bisk. pisarne u Krku. Cijena Din 8. U knjižici se najprije iznosi važnost euh. kongresa, a onda na temelju već kod nas stečenih iskustava način, kako će se najbolje prirediti. Toplo preporučamo.

IZ BRATOVŠTINA I KATOLIČKOG SVIJETA

Rokovci, 22. VI. 1933. — Rokovci i Andrijaševci jesu od god. 1929. ujedinjena župa sa dvije ravnopravne župske crkve, koja broji oko 1700 rimokat. duša. Još prije jednog čovječjeg vijeka, kad su obadva sela još bila filijalke župe vinkovačke, održao je sv. misije u Vinkovcima blagopokojni i dične uspomene o. Anđeo Marija Miškov sa jednim svojim subratom, Dominikancem. Tada se upisalo u bratovštinu presv. Krunice u Vinkovcima mnogo duša iz Rokovaca i Andrijaševaca. Od ovih danas samo su neki još živi, većina ih je već pomrla.

S prve pričesti Borongajske škole: Zakuska (v. prošli broj).

Mlađi naraštaj u Rokovcima žudio je, da se i u novoj župi osnuje bratovština presv. Krunice, i stoga zamoljen prečasni dominikanski provincijalat u Splitu, izaslao je delegata o. Petra Domančića, da osnuje 18. VI. 1933. rečenu bratovštinu u Rokovcima. Veleč. o. Petar Domančić održao je tri prekrasne propovijedi, jednu o večernjici 17. VI., drugu pri svečanoj službi Božjoj i utemeljenju bratovštine i treću o večernjici 18. VI.

Narod je saslušao sve tri propovijedi sa najvećom sabranošću i pobožnošću te je u silnom broju pristupio sv. ispovijedi i pričesti. Upisivanje članova u bratovštinu vršilo se cijele nedjelje po podne tako, da se zbog velikog broja nije moglo ni svladati te se moralo nastaviti i u naredne dane. Za školsku mladež utemeljeno je društvo »Mladih kruničara«. Sa svetim oduševljenjem stupaju i djevojčice i dječaci u društvo.

Kraljica presv. Krunice neka pripravi Božju nagradu prečasnom o. Provincijalu u Splitu i veleč. o. Petru Domančiću za njihovu susretljivost i trud, a od nas im hvala i harnost od svega srca. — Upravitelj župe.

25-godišnjicu biskupskog posvećenja Preuzv. g. Dr. Ivana Šarića nadbiskupa Vrhbosanskog najsvečanije je proslavilo Sarajevo i cijela nadbiskupija Vrhbosanska prošlog mjeseca. Zasluženom jubilarcu čestitala je cijela kat. Hrvatska, a tim čestitkama pridružuje se i naše uredništvo i cijela kruničarska vojska. Jednu krunicu svi za velikoga jubilarca: na mnogaja!

50-godišnjicu života doživio je vrlo odlučni i odlični kat. javni radnik **Preč. Dr. Janko Šimrak,** šef kat. dnevnika »Hrv. Straža«. Zjenica njegova oka jest baš naš kat. dnevnik »Hrv. Straža«, za koju on žrtvuje sve svoje moralne i materijalne sile, pa će biti naša najbolja čestitka o. Janku, ako se pretplatimo, širimo i molimo za »Hrv. Stražu«. Pružimo mu tu čestitku, a koja će ispasti baš za naše dobro i dobro naše kat. Crkve.

Zlatna kruna Gospe od Zdravlja u Splitu. 31. svibnja o. g. bila je svečano blagoslovljena i položena u svetištu Gospe od Zdravlja u Splitu na Dobromu prekrasna kruna od suhoga zlata. Kruna je izradjena od više tisuća zlatnih naušnica, prstena, narukvica, lančića, ogrlica i drugih nakita poklonjenih čudotvornoj slici Gospe od Zdravlja, koja se štuje u Njezinu svetištu na Dobromu. Urešena je dragim kamenjem, od koga ima 6 briljanata, 131 diamant-ružice, 45 rubina, safira, topaza ,amatista i smaragda i 150 bisera. Kruna je položena na divni srebreni okvir, koji su god. 1931. čudotvornoj Gospi od Zdravlja poklonili vjernici iz svih krajeva naše domovine. Zajedno s okvirom sačinjava jednu cjelinu, te je jedan od najljepših i najdragocijenijih crkvenih nakita u našim krajevima. Ova kruna i okvir jesu remek-djelo poznatog splitskog zlatara g. Miloša Botte.

Povratak dominikanaca u Litvu. Pred što godina radi carističkog nasilja, ukinuta je litavska, jednako kao i ruska dominikanska provincija. Ruska je naime vlada zabranjivala dominikancima, da primaju mladež u samostane. Tako je ta, negda slavna provincija, bila osuđena na propadanje. Prošle su međutim godine iz Amerike dva dominikanska oca i jedan brat, sva trojica rodom Litavci, otputovali u Litvu, te u Raseiniai preuzeli stari dominikanski samostan.

Sveti Otac katoličkim novinarima. Prigodom ove Svete Godine priredili su također katolički novinari svoje međunarodno katoličko novinarsko hodočašće u Rim. Bili su također primljeni od Pape u svečanu audijenciju. Tu je urednik rimskog »Osservatore-a« pročitao poklonstvenu adresu, na koju je Sveti Otac odgovorio, ističući visoko značenje katoličkog novinstva na svakom području života. Preporučio je osobito novinarima osobnu svetost, te istakao, kako katoličko novinarstvo nije zanat, već zvanje.

Pet novih biskupa Kineza. U vatikanskoj bazilici sv. Petra sam je Sveti Otac na blagdan Presv. Trojstva posvetio pet biskupa za misijske krajeve Azije. Ti su: mons. Attipetty, naslovni nadbiskup Gabule u Malaci; mons. G. B. Torg, naslovni nadbiskup Sozopoli-a; mons. Josip Fon, naslovni biskup Pafa; mons. Matej Ly, naslovni nadbiskup Tloe; mons. Josip Ti' Oei, naslovni biskup Tane. Ovaj posljednji potječe iz stare katoličke obitelji, a za vrijeme bokserskog ustanka 1900. podnijela mu je mučeničku smrt majka, brat i jedna rodica.

Novi član Francuske Akademije. Pred koji mjesec izvijestili smo u našem Glasniku o smrti glasovitog francuskog katoličkog književnika René Bazina. Sada je međutim Francuska akademija u broj svojih besmrtnika, uvrstila opet jednog katoličkog književnika. To je M. François Mauriac. On u svojim djelima obrađuje većinom nemir i bijedu ljudi bez Boga. Jedan njegov roman (»Rastavljena«), izašao je skoro i na našem jeziku u prijevodu vlč. I. Bonaccia, a u izdanju »Društva sv. Jeronima«.

AKCIJA ZA PROŠIRENJE CRKVE — MATICE BRATOVŠTINE PRESVETOGA ROZARIJA U SPLITU.

Pobožno društvo Presv. Rozarija u Splitu upravilo je Marijinim štovateljima širom domovine po treći put topli poziv da pripomognu dovršenje proširenja crkve-matice Kraljice Presv. Krunice u Splitu. Između ostaloga u njemu se veli:

Znamo, teški su dani što ih proživljujemo, teška ekonomska kriza pritisla je i naš narod, ali znamo i to da milostinja nikoga nije osiromašila već naprotiv obogatila duhovnim i tjelesnim milostima, zdravljem, imanjem, mirom, srećom i zadovoljstvom.

Baš zato i upravljamo poziv na svakoga sa željom i molbom da svatko doprinese svoj, ma i skromni kamičak za ovaj Mariji toliko mili pothvat. — A one, kojima je nemoguće da nam pomognu svojim doprinosom, toplo molimo da nađu po 15 dobrotvora, koji će sedmično ili barem mjesečno doprinositi po 1 dinar ili 15 dinara na godinu na čast petnaest otajstva Presvete Krunice. Tko ni to ne može, nek izmoli petnaest Zdravih Marija s nakanom da Bog gane srca onih koji su u mogućnosti te se sjete ovog plemenitog pothvata. Stoga neka nam svak povrati sabirni arak popunjen bilo imenima dobročinitelja, bilo sa 15 adresa, na koje se možemo obratiti, a imena svih dobročinitelja staviće se u oltar Gospe od Rozarija, da budu pod njezinom zaštitom. Našem pothvatu možete pomoći i tako da nam šaljete zadužbinu za sv. mise koje želite, da se otčitaju za Vas ili za Vaše mrtve. Ima naime dosta siromašnih svećenika koji bi rado pomogli naš pothvat čitajući sv. mise na našu odluku i ostavljajući nam zadužbinu za gradnju crkve. Napokon ostvarenje ove plemenite akcije možete pomoći i širenjem molitvenikâ što ih je izdao veliki Marijin štovatelj blagopokojni O. Jerko Vlahović (Mjesec Listopad, Ljubica, Petnaest subota i t. d.).

Imućniji bi nas, bez ikakove svoje štete, pače uz svoju korist, mogli pomoći i tako da nam posude veće ili manje svote novca uz dobitak od 4 do 6 posto. Time bi nam učinili veliku uslugu, a sebi osigurali i glavnicu i dobitak.

Evo dakle svakome se pruža mogućnost da nešto uradi za što skorije proširenje i poljepšanje hrama dostojna naše Nebeske Majke i ljubavi njezine djece. Uložimo sve sile da to bude još ove jubilarne godine! U doba smo pokvarenosti: nek obnovljeni hram bude spomenik pobjede vjere i kreposti nad zloćom i nevjerom, nek bude dokaz naše kršćanske svjesti i odlučne volje da Marija kraljuje u našim srcima, u našim obiteljima, u našim selima i gradovima, u cijelomu našem narodu.

A kad hram bude dovršen, na najsvečaniji način okrunićemo divnom zlatnom krunom kip Kraljice Pobjedâ, krunom što će biti simbol naše jednodušnosti u vjeri i u ljubavi prema Nebeskoj našoj Majci!

Svojom velikodušnošću pospješite taj sretni god, koji će budućim pokoljenjima pričati o vjeri i ljubavi njihovih pređa i biti nam zalogom Marijine pomoći i obilja njezinih milosti.

»Pobožno družtvo presv. Rozarija« za proširenje crkve matice u Splitu nadalje je primilo slijedeće milodare, koje su poslali: Božić Jakov sakupio Din 450; društvo »Danica«, Split, Din 300; N. N. (mjesečno) Din 200; po Din 200: samostan Pojišan; A. Dadić; sveć. B. Botta; N. N.; A. Protić Din 120; po Din 100: Treći Red sv. Dominika, Split; Lj. Marangunić, Milna; N. N.; Kalčić Lujo; N. N.; A. Ugrinović; Zora Vasić, Zagreb; J. Matošić na uspomenu svoje pok. supruge; kan. A. Maffioli; kan. L. Ivanišević. Nađeno u crkvi u škrabici Din 2574.

Na sabirnom arku sakupile su: **čč. Sestre, Pakrac, Din 170;** a dali su: čč. sestre Din 16; L. Miličić, Din 30; M. Majetić, Din 20; N. N. Din 16; po Din 10: N. N.; I. Horvat; B. Bjelac; Chr. Petermel; K .Glavaš; Gr. Kemeren; te mnogi po manji iznos.

Elda Grizogono, Split, Din 110, a darovaše po Din 10: D. Marčić, E. Grizogono; I. Jović; M. Gotovac; R. Lovrinčević; J. Rojević; T. Grizogono; V. Grizogono; M. Ljubić; M. Matović; po Din 5: M. Imoeli; Br. Grizogono.

Sestre Cukrov, Split, Din 302, a dali su Din 12 E. B.; po Din 10: K. Cukrov; T. Cukrov; B. Lisica; M. Ribarić; K. Vidović; D. Cukrov; T. M.; M. Muše; I. Čović; I. Jurić; M. Lentić; M. Bellotti; M. Juch.

V. Laneve, Split, Din 300, a darovaše: Dr. J. Tomaseo Din 100; M. Pelegrin Din 50; po Din 12: K. P.; F. T.; po Din 15: K. Stipanović; po Din 10: K. Tomaseo, D. I.; M. S.; N. N.; B. B.

T. Matijaca, K. Lukšić, Din 238 sakupila je kod raznih.

Dinka Bašić, Split, Din 265, sakupila je od nekoliko osoba.

A. Devčić, Beograd, Din 151, a darovaše po Din 20: A. Devčić; po Din 10: A. Suber, M. Draskocy; D. Radulović; N. N.; Š. Škarica; K. Milošević; M. Đanić; A. Goljac; N. N.; M. Smit; N. N.; S. Jereb; M. J. K. K.

Dragičević Vinka, dijete od 8 godina, sakupila je Din 23.

Z. Macek, sakupila je Din 40.

P. Franjević, Zagreb, sakupio je Din 47.

Mate Kokeza, Split, sakupio je Din 138, a dali su po Din 10: P. Mužina; N. Lukinović; A. Birsch; F. Tiardović; P. Bužančić; M. Andrić; A. Seitz; G. Savo; Podlnušek; I. Nikolić; K. Zaninović; I. Bradanović; po Din 6: M. Bilić; po Din 5: N. Novak; K. Frleta; po Din 2: F. Žic.

Ana Slačanac, D. Miholjac, sakupila je Din 81, a dali su: po Din 10: A. Slačanac; M. Kovačić; T. Mogoraš; M. Kebrajter; K. Adamović; A. Petekić; te mnogi po manje od 10 dinara.

H. Pakić, Sarajevo, sakupila je Din 70, a dali su: Din 12: H. Pakić; Din 10: T. Barabas, te mnogi manje od 10 dinara.

E. Usmiani, Otočac, sakupila je Din 160, a dali su: K. Marković Din 30; D. Banić Din 20; po Din 10: N. Engenfemsig; J. Birnolić; E. Ostojić; J. Zubrinić; N. N.; O. Častek; R. Častek; J. Pavelić; J. Bašković, te više njih po manje od 10 dinara.

Lj. Turčinović, Dubrovnik, sakupila je Din 131, a dali su: po Din 20: M. Zlošilo; K. Bibica; M. Rašković; po Din 10: K. K.; N. N.; L. Skrivanić, te mnogi po manje od 10 dinara.

Za zlatnu Gospinu krunu darovaše: K. Guić 1 srebrnu iglu; M. Trebotić 2 zlatne naušnice i 1 srebrnu iglu; M. Filipić 1 zlatnu iglu i 1 špilu od srebra; L. Mladinić 7 komada srebrnoga novca; M. Buzolić 1 zlatnu naušnicu; E. Marušić 10 srebrnih kruna; A. sveć. Marušić 1 srebrni petkrunaš i fiorin; M. Poklepović 4 srebrne krune; M. Fabris 3 srebrne igle; D. Guić 1 srebrnu iglu; T. Marušić 1 srebrnu krunicu; K. Filipić 2 srebrne narukvice i 1 zlatnu iglu; F. Sfarčić 1 srebrnu iglu; M. Lepurin 1 zlatni lanac; S. Mladinić 1 srebrnu iglu i 2 zlatne naušnice; A. Vušković 1 zlatni broš; D. Čiovan 1 srebrnu iglu; M. Marinković 1 komad zlata; I. Livak 1 srebrni novac; K. Babarović 1 zlatnu iglu i puce; M. Marasović 1 srebrnu iglu.

Plemenitim dobročiniteljima hvala a od Boga i bl. Gospe presv. Rozarija plaća. Marijini štovatelji, pomozite ovu akciju, da nastavimo i dovršimo započeti rad, koji je obustavljen radi nestašice sredstava. Ufamo se u Boga i u vas, da ćete nas pomoći. Tko odmah pomaže, dvostruko pomaže. Svaki milodar ili dar za krunu Gospinu pošaljite na: **»Pobožno Društvo presv. Rozarija«**, Split Hrvojeva 2.

Odgovorni urednik O. Sibe Dr. Budrović, Zagreb, Kkžotićev trg 4
Tisak Knjigotiskare Braća Kralj.